

Avlat

Varför behöver vi avlaten
och
hur gör man för att få avlat?

Ave Maria Publikationer - Gråbröderna

Om Avlaten eller Indulgens

Ordet *avlat* betyder: mildhet, ynnest, gunst, överdriven eftergivenhet och skonsamhet.

Avlaten eller Indulgens (den benämning som *Katolska Liturgiska Nämnden* KLN i vårt Stift önskar använda) är ett uttryck för Guds oändliga barmhärtighet och kärlek.

”Avlat är efterskänkande inför Gud av de timliga syndastraff som man gjort sig förtjänt av på grund av de synder som begåtts, vilka när det gäller syndens skuld redan är förlåtna (i bikten).

Avlat kan av de troende erhållas på bestämda villkor, för vederbörande själv eller för de avlidna genom Kyrkans tjänst. Kyrkan är frälsningens förvaltare och delar ut åt de troende ur Kristi och helgonens skatt av förtjänster”

(Ur Katolska Kyrkans Lilla Katekes nr. 312)

”Avlat är eftergift av det temporära straffet för synderna inför Gud, vars skuld redan är borttagen när den troende genom tillbörlig inre hållning och genom yttre villkor har mottagit syndernas förlåtelse genom Kyrkans ingripande (d.v.s. genom Bikten). Kyrkan är frälsningens Tjänarinna, som har auktoritet att ge och tillämpa den skatt som Kristi och helgonens förtjänster och gottgörelse utgör.”

(Nr. 1 Avlatens normer)

Med enklare ord betyder detta att Gud förlåter oss genom bikten men vi är fortfarande skyldiga att göra gottgörelse (det temporära straffet) och det är denna gottgörelse som efterskänks genom avlaten.

Avlatens betydelse påminns vi om genom Skriftens ord: ”Aldrig ska något orent komma in i Himmelen” (Upp. 21:27). All synd, alla felaktiga val, tankar, ord, gärningar och underlåtelser får sina konsekvenser efter detta livet. Vårt liv har präglat oss och mycket troligt satt upp hinder för vår saliga vision av Gud. Den process som människan måste genomgå för att renas från och gottgöra för allt det orena kallar vi Skärselden.

Avlaten befriar oss alltså från den bot vi var skyldiga att göra som konsekvens för våra synder.

Den Heliga Moder Kyrkan har dock fått nyckelmakten av Kristus, Kyrkans Grundare, att tillägna oss Hans egna och helgonens

förtjänster som vår gottgörelse (jfr. Matt 16:13-20). Kyrkan talar i dag inte om att avlaten förkortar denna reningsprocess i dagar och år (vilket togs bort av Paulus VI den 1 januari 1967), utan talar i stället om temporär eller fullkomlig avlat. Meningen är dock densamma: att vid uppfyllandet av Kyrkans krav förkortas eller tas bort helt och hållet den reningsprocess som vi var skyldiga att genomgå efter jordelivet innan vi kan träda in i den eviga saligheten (angående Skärselden).

Historiskt har denna tidsberäkning av avlaten en motsvarighet i det timliga straff som botgöraren enligt fornkyrkans botdisciplin skulle ha avtjänat under motsvarande tidsrymd.

Det vore en stor dumdristighet att ignorera avlaten och att avfärda den som en fråga om gammaldags devotion. Inför skärskådandet av vårt liv på Domens Dag ska vi inte bara ha en stor förtröstan på den Gudomliga Barmhärtigheten, vi ska också ha en stor respekt för den Gudomliga Rättvisan, inför vilken varje litet mänskligt fel är ett brott mot Guds Helighet.

Vår tro säger dock att Kyrkan har av Guds kärleksfulla generositet fått all makt att hjälpa sina barn och denna fullmakt utövar Hon genom avlaten. Därför ska vi med tacksamhet använda denna generösa källa för oss själva och för de avlidna. Vi kan dock aldrig erhålla avlat för någon annan levande person.

Avlat hör ihop med vår tro att Gud i sin godhet inrättat skärselden, en ”reningsort”, där vi renas från det som hindrar oss från att helt och fullt säga ja till Gud. Indulgens innebär att Gud av nåd och barmhärtighet, genom sin kyrka, efterskänker vistelsen i denna reningsort - under förutsättning att vi uppfyller för detta fastställda krav.

Kristi försoningsverk är en kärlekshandling som besekrat döden. Det innebär att banden mellan dem som finns i Himlen och Skärselden och här på jorden är intakta, tillsammans utgör vi de heligas gemenskap, d.v.s. Kyrkans kropp. Vi som lever här kan be för eller få avlat för dem som avlidit, och de kan be för oss. Vi kan ösa ur den ”nådekista av godhet”, som goda människor lämnar efter sig, och vi också kan fylla på med godhet genom att göra det som är gott och rätt.

I budskapen angående den Gudomliga Barmhärtigheten till Heliga Faustina Kowalska (1905-1938, 5 okt.) dikterar Herren en novenabön. I bönen för den åttonde dagen kan vi läsa följande:

”För till mig i dag de själar, som befinner sig i Skärseldens fängelse och låt dem sjunka ner i min barmhärtighets avgrund. Må strömmar av mitt Blod kyla den hetta de befinner sig i. Alla dessa själar har jag mycket kära, de betalar av till min rättvisa. Det är i din makt att ge dem lindring. Ta ur min Kyrkas skattkammare all avlat och offra den för dem. O, om du kände deras lidande, skulle du ständigt offra själens allmosa för dem och avbetala deras skulder till min rättvisa.”

Saliga Anna Catherine Emmerich, en av Kyrkans stora mystiker (1774-1824, 9 febr.) fick i sitt inre se hur den avlat som vi erhåller verkligen tar bort ett särskilt straff som annars skulle ha väntat oss i Skärselden. Hon förmanade alla att man måste närma oss sakramenten med sann ånger och uppriktig föresats att bättra oss, annars får vi ingen avlat.

Hon brukade också säga att det var mer heligt att be för själarna i Skärselden än att be för syndare som ännu lever på jorden. De har fortfarande möjlighet att ändra sitt liv och göra bot.

Helige Ignatius av Loyola (1491-1556, 31 juli) uttryckte sig så här om avlatens betydelse: *”Avlaten är så viktig att jag inser min oförmåga att fullt uppskatta och lyfta fram den enligt dess rätta värde. Därför uppmanar jag er att ha den högsta respekten för avlaten, för den är som dyrbara stenar, en ovärderlig skatt.”*

Kyrkans handbok för avlat, *Enchiridion indulgentiarum*, från år 1999 anger följande för åtnjutandet av avlat:

Kyrkan ger även avlat på fyra allmänna sätt, som inte är förknippade med särskilda böner eller andaktsövningar:

1. Partiell avlat ges till den troende som utövar sina plikter och uthärdar livets svårigheter genom att upplyfta sin själ med förtroende till Gud, t.ex. genom en s.k. skottbön, t.ex. *”Gud, kom till min räddning”*.

2. Partiell avlat ges till den troende som med levande tro och med kärlek till nästan erbjuder sin hjälp eller ekonomiskt stöd till nödlidande.

3. Partiell avlat ges till den troende som i botens anda självmant avstår från något som är tillåtet.

4. Partiell avlat ges till den troende som vid särskilda tillfällen i det dagliga livet ger ett öppet och spontant vittnesbörd om sin tro inför andra.

I normerna för avlaten står det att man kan erhålla avlat för sig själv eller för avlidna (nr 3) – men aldrig för andra nu levande människor (för de ska och kan själva förse sig ur Kyrkans ”skattkammare”).

Vilkor för att erhålla avlat:

- Man måste åtminstone med ångerfyllt hjärta utföra den gärning som är förknippad med partiell avlat (n.4).

- Endast den som är döpt, inte är exkommunicerad och som lever i nådens tillstånd, åtminstone vid de föreskrivna handlingarnas avslutande kan erhålla avlat.

- För att få avlat är det nödvändigt att man åtminstone har en generell intention att få den och att man utför de villkor i tid och på det sätt som är föreskrivna för att få avlaten (n.17).

- Fullständig avlat kan erhållas endast en gång per dag men partiell avlat kan erhållas flera gånger dagligen. Den troende kan dock erhålla fullkomlig avlat i dödsstunden (in articulo mortis) även om han eller hon redan erhållit en fullkomlig avlat samma dag (n.18).

- Den fullständiga avlaten som är förknippad med en kyrka eller oratorium innebär att man fromt och uppmärksamt besöker denna heliga plats och ber Fader vår samt Trosbekännelsen (n.19).

För att erhålla fullkomlig avlat krävs fullkomlig frihet, dvs. avståndstagande, från synd även s.k. venial synd (svaghetssynd).

Det är därför nödvändigt för att erhålla fullkomlig avlat att uppfylla följande tre villkor:

- Bikt
- Kommunion
- bön enligt den Helige Faderns intentioner (vanligtvis ett Fader vår och ett Var hälsad Maria eller annan bön (n.20).

Ur Enchiridion indulgentiarum
(Handbok för avlaten, publicerad 1999)

Nr. 18 § 1 Fullständig avlat kan erhållas endast en gång per dag. Partiell avlat kan däremot erhållas flera gånger per dag. Fullständig avlat kan erhållas en gång per dag för följande:

- **Tillbedjan av Altarets Allraheligaste Sakrament** (i tabernaklet eller utställt i monstrans för allmän tillbedjan) under minst en halvtimme. (nr. 7 § 1, 1)
- **Korsvägsandakten** (även när man ber den privat) – (nr. 13)
Vid den gemensamma hyllningen av Korset på Långfredagen.
- **Rosenkransbönen eller Akathistoshymnen** från den orientaliska traditionen i kyrka, kapell, i familjen, i ordenskommunitet, under möten för andlig rörelse, dvs. med flera katoliker samtidigt. (nr. 17 § 1, 1 samt 23 § 1)
- **Uppmärksam läsning och lyssnande av den Heliga Skrift** under minst en halvtimme (nr. 30)

Villkoren för fullständig avlat är följande:

- För att ta emot den fullständiga avlaten gäller också regeln att man ska vara fri från dragningen till synd, även den veniala synden (s.k. ”förlåtliga” synder – vanesynder). Detta innebär att man tar avstånd från synden, ångrar all synd man begått i

tankar, ord, gärningar och underlåtelse och har den uppriktiga intentionen att inte synda mer på något sätt.

(Nr. 20 § 1)

- Bikt inom en veckas tid (Enchiridion skriver ”flera dagar före eller efter”. Vanligtvis tolkas detta ’inom en vecka’. Ibland kan man se: ’inom fjorton dagar’) – (Nr. 20 § 3)

- Mottagandet av den Heliga Kommunionen (samma dag om möjligt eller följande söndag)

- Bön enligt den Helige Faderns intentioner (vanligtvis ett Fader vår, Var hälsad Maria, Ära vare Fadern – ingenting hindrar att det är en annan bön, exempelvis ”*De Gudomliga Lovprisningarna*”) – (Nr. 20 § 5)

För åtnjutandet av partiell avlat krävs att man utför det som är föreskrivet (ex. ber en särskild avlatsbön) samt åtminstone har ett ångerfullt hjärta.

De tre kraven som gäller för fullständig avlat behöver man alltså inte uppfylla för att erhålla partiell avlat.

Bön för Åtnjutandet av Avlaten

Ur Messale quotidiano, D. G. Lefebvre OSB, 1936

Min Herre och min Gud, jag ber Dig att skänka mig all den avlat som är förenad med alla de böner och gärningar som jag ska förrätta denna dag. Med tanke på vår Herres Jesu Kristi förtjänsters skull, vill jag göra allt enligt de intentioner som krävs för att åtnjuta denna avlat som gottgörelse inför Din Gudomliga Rättvisa och till hjälp för själarna i Skärselden. Amen.

En mycket god sed är att anförtro den erhållna avlaten till Guds Moder, att hon ger avlaten till den själ i Skärselden som hon anser behöva den allra mest. Detta blir då också en osjälvisk akt av kärlek. Denna intention bör göras för att ära Guds Moder.

Du kan göra detta med följande ord:

Heliga Guds Moder, jag överlåter till ditt Obefläckade Hjärta all den avlat som jag kan få denna dag (eller: genom denna akt av tillbedjan etc.).

För din äras skull ber jag dig att ge den vidare till den själ i Skärselden som du vill ge avlaten till. Var hälsad Maria...

Ur

Enchiridion indulgentiarum

år 1999 – Obs! Detta är bara ett urval
(handbok för avlaten)

Jesu Heliga Hjärtas Trontillträde i Hemmet

En mycket vanlig devotion i katolska hem är att på ett högtidligt sätt sätta upp en bild av Jesu Heliga Hjärta på en framträdande plats i hemmet. Detta är ett tecken på förtroende för Jesu beskyddande kärlek och samtidigt ett uttryck för familjens vilja att besvara Hans kärlek. Man brukar vid detta tillfälle sjunga hymner och böner till Jesu Heliga Hjärta.

Kyrkan förlämnar fullständig avlat för de familjemedlemmar när de viger sig till Jesu Heliga Hjärta för första gången i samband med att man högtidligt sätter upp en bild av Jesu Heliga Hjärta i sitt hem. När familjen sedan förnyar denna sin vigning på årsdagen av den första vigningen får de ta emot partiell Avlat. Om möjligt bör en präst eller diakon vara närvarande första gången för att välsigna bilden.

(Ench. Ind. nr.1)

Vigning till Kristus Konungen

Iesu dulcissime, Redemptor ur Leo XIII:s rundskrivelse *Annum sacrum* om vigningen av mänskligheten till Jesu Heliga Hjärta, 25 maj 1899. Partiell avlat ges till de troende som ber denna hyllnings- och vigningsbön till Kristus Konungen. Avlaten är fullständig om den bes offentlig, d.v.s. tillsammans med andra på Kristus Konungens Högtid. Denna version följer i stort sett den av Pius XI fastställda texten från år 1925.

Mildaste Jesus, människosläktets Frälsare, vänd Dina nåderika blickar till oss, som här i all ödmjukhet knäböjer inför Ditt altare.

Alla Vi tillhör Dig och Dina vill vi vara. För att allt fastare knyta det band som förenar oss med Dig, helgar vi oss i dag, var för sig av fri vilja, åt Ditt Heliga Hjärta.

F. Hur många människor har aldrig känt Dig, hur många har inte överträtt Dina Bud och tagit avstånd från Dig!

Alla Förbarma Dig över dem, milde Jesus, och för dem alla med mäktig hand till Ditt Heliga Hjärta.

F. Härska, Herre, som konung, inte bara över de troende som aldrig avlägsnat sig från Dig, utan även över de förlorade barn som övergivit Dig.

Alla Låt dem snart återvända till Fadershuset för att inte gå under av elände och hunger.

F. Härska som konung även över dem som följer falska läror eller genom tvister skilt sig från Din Kyrka.

Alla Återför dem till Sanningens Hamn och till trons enhet, så att det snart blir *en* Hjord och *en* Herde.

F. Härska som konung även över dem som sluter sitt hjärta för Ditt ljus, för dem från mörkret till ljuset och till Guds Rike.

Alla Herre, ge frihet, trygghet och helighet åt Din Kyrka, lugn och ordning åt alla folk.

F. Låt denna enda röst åter ljuda från världens ena ände till dess andra:

Alla ”Lovat vare det Gudomliga Hjärtat, som skänkt oss frälsning. Ditt Hjärta vare pris och ära i all evighet.”
Amen.

Akt av Gottgörelse till Jesu Heliga Hjärta

Jesu dulcissime, ur Pius XI:s rundskrivelse *Miserentissimus Redemptor* om plikten att ge gottgörelse till Jesu Heliga Hjärta, 8 maj 1928). Partiell avlat ges till de troende som ber denna akt av gottgörelse. Avlaten är fullkomlig när den bes offentligt, d.v.s. tillsammans med andra på Jesu Heliga Hjärtas Fest

(Ench. Ind. nr. 3)

Mildaste Jesus, vars kärlek till oss människor blivit besvarad med sådan likgiltighet, förakt och otacksamhet,

Alla Vi knäböjer här inför Ditt altare. Som en särskild hyllning vill vi gottgöra för den syndiga kallsinnighet och för de förolämpningar, som människor från hela världen tillfogar Ditt kärleksfulla Hjärta.

F. Vi är medvetna om att även vi gjort oss skyldiga till sådana förolämpningar. Vi ångrar det uppriktigt och djupt och bönfäller Dig framförallt om barmhärtighet för oss själva. Vi är redo att genom frivillig bot och genom denna offentliga försoningsakt göra avbön för våra synder. Men vi gör det även för dem som avvikit från frälsningens väg, antingen de framhärdar i sin otro och vägrar att erkänna Dig som sin Herde och Ledare, eller inte lever upp till sina doplöften och nekar att ta på sig Dina Buds milda ok.

Alla Se, vi föresätter oss i dag att söka sona alla dessa synder. Vi är fast beslutna att göra allt för att gottgöra dem, i synnerhet för all den lättsinnighet och omoral i sättet att leva och i sedvänjor, som dragit så många

oskyldiga själar i fördärvet, - för allt missbrukande av Dina söndagar och helgdagar, - för alla smädelser mot Dig och Dina helgon, - för alla förolämpningar mot Din Ställföreträdare på jorden, påven, och mot det prästerliga ämbetet, - för allt vanhelgande av den gudomliga kärlekens Sakrament genom vanvördnad eller fruktansvärda helgerån, - och slutligen för alla uppenbara förbrytelser av dem som motsätter sig Din Kyrkas rättigheter och Läroämbete.

F. Vi önskar, att vi med vårt eget blod kunde sona alla dessa förolämpningar. Men eftersom detta inte är möjligt, frambär vi åt Dig, till försoning för alla kränkningar av Din gudomliga ära, det tillfyllestgörelsens offer som Du en gång på Korset framburit åt Din Himmelske Fader och alltjämt dagligen frambär på våra altaren. Med detta Offer förenar vi även Din jungfruliga Moders, alla helgons och kristtrognas avbön och bot.

Alla Vi lovar av hela vårt hjärta att till gottgörelse för de synder som vi och andra begått samt för all likgiltighet mot Din stora kärlek, ära Dig genom orubblig tro, genom renhet i vårt sätt att leva och genom fullkomlig trohet mot Evangeliets Lag, främst mot Budet om kärleken, allt i den mån vi förmår genom Din nåd. Vi lovar även att hädanefter, enligt våra krafter, göra allt för att förhindra förolämpningar mot Dig, samt att söka förmå så många människor som möjligt att följa Dig.

F. Vi ber Dig, mildaste Jesus, att Du genom den Heliga Jungfru Marias förbön, tillsammans med hennes

gottgörelse tar emot denna vår avbön och uppriktiga vilja att gottgöra det som vi av hjärtats djup lovar Dig.

Alla Ge oss nåden att med trohet och hängivenhet uthärda i Din tjänst, till dess vi alla en gång får komma hem till ljusets boning, där Du med Fadern och den Helige Ande lever och råder, Gud från evighet till evighet. Amen.

O Sacrum Convivium

Avlatsbön (Ind. Part. Ench. Ind. nr.7)

F. Heliga Gästabud,

Alla åminnelse av Kristi lidande, här är Han med oss och är vår föda, här flödar nåden, här ges en pant på Himlens härlighet.

F. Du har gett oss Bröd från Himmelen,

Alla som innehåller all ljuvlighet.

F. Låt oss be. Jesus Kristus, vår Herre och Gud, i detta underbara Sakrament har Du lämnat oss en åminnelse av Ditt lidande. Låt oss med sådan vördnad fira Din Kropps och Ditt Blods Mysterier, att vi ständigt får erfara Din återlösnings frukter i vårt liv. Du som med Fadern och den Helige Ande lever och råder i evigheters evighet.

Alla Amen.

Adoro te devote - Herre, Dig jag tillber

Avlatsbön (Part. Avl. Ench. Ind. nr. 7)

Adóro Te devóte, latens déitas,
qui sub his figúris vere látitas:
Tibi se cor meum totum súbicit,
quia te contéplans totum déficit.

Visus, gustus, tactus in Te fállitur;
sed solus audítus tute créditur.
credo quicquid dixit Dei fílius:
nihil veritátis verbo verius.

In Cruce latébat sola Déitas;
sed hic latet simul et hmánitas.
Ambo tamen credens atque cónfitens
peto quod petívit latro páenitens.

Plagas, sicut Thomas, non intúero;
meum tamen Deum te confíteor.
Fac me Tibi semper magis credere,
in Te spem habére, Te dilígere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis veram vitam praestans hómini,
praesta meae menti de Te vívere,
et Te semper illi dulce sápere.

Pie pelicáne, Iesu Dómine,
me immúndum munda Tuo Sángvine,
cuius una stilla salvum fácere
totum mundum posset omni scélere.

Iesu, quem velátum nunc aspício,
quando fiet illud quod tam cúpio
ut, Te reveláta cernens fácie,
visu sim beátus Tuae glóriae? Amen.

Översättning:

Herre, Dig jag tillber fast fördold Du är.
Under tecknens slöja är Du verkligt här.
Helt jag vill mig viga här och nu åt Dig,

som i tro jag skådar, allting tillhör Dig.
Känsl, smak och ögon intet här förmår.
Men min tro bekänner det jag ej förstår.
Vad Du sagt, det tror jag helt och fullt och visst,
ty Ditt ord är sanning, Herre Jesus Krist.

Korset dolde för oss Din Gudomlighet.
Här är Du ej synlig i Din mänsklighet.
Ändå ser min tro Dig såsom Gud och man,
Och jag ber med samma bön som rövaren.

Utan att som Thomas röra Dina Sår
tror jag: Du är nära fast jag ej förstår.
Gör min kärlek större, stärk mig i min tro,
lär mig hoppas mera på Ditt löftesord.

Helga Minnesmåltid! När med vin och bröd
jag här firar minnet av Hans Offerdöd,
får jag se och smaka Herrens ljuvlighet.
Må mitt liv bli helgat av Hans Helighet.

Med en moders ömhet, Herre Jesus god,
renar Du mitt hjärta i Ditt eget Blod.
Hela världens ondska kunde avtvådd bli
av en enda droppe, och var själ bli fri.

Jesus, som jag skådar fast fördold Du är.
Hör min längtans böner som jag frambär här.
Låt mig en gång se Dig i Din härlighet,
och Dig saligt smaka i all evighet.
Amen.

Tantum Ergo

Skriven ca 1264 av Helige Thomas av Aquino (1225-1274, 28 jan.) Avlatsbön.
Vanligtvis partiell avlat men på Skärtorsdagen efter kvällens Mässa fullkomlig
avlat. (Ench. Ind. nr. 7)

Tantum ergo Sacramentum
veneremur cernui,
et antiquum documentum
novo cedat ritui;
praestet fides supplementum
sensuum defectui.

Genitori, genitoque
laus et iubilatio,
salus, honor, virtus quoque
sit et benedictio.

Procedenti ab utroque
compar sit laudatio. Amen

P./D. Panem de Coelo praestitisti eis (Alleluia)

Alla Omne delectamentum in se habentem (Alleluia)

P./D. Oremus. Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili
passionis Tuae memoriam reliquisti, tribue, quaesumus,
ita nos Corporis et Sanguinis Tui sacra Mysteria
venerari, ut redemptionis Tuae fructum in nobis jugiter
sentiamus. Qui vivis et regnas in secula saeculorum.

Alla Amen.

Översättning:

Stor är denna nådegåva,
heligt detta Sakrament.

Låt oss tillbe, ty det Gamla
viker för ett Nytt Förbund.

Och där våra sinnen sviker
låt oss be om större tro.

Pris ske Fadern, pris ske Sonen
lovat vare Herrens Namn!
Låt oss jubla, tacka, prisa
för de gåvor som Han ger
och för Anden, som av båda
framgår i all evighet. Amen.

P./D. Du har givit oss Bröd från Himmelen,
Alla som innehåller all ljuvlighet.

P./D. Låt oss bedja. Jesus Kristus, vår Herre och Gud, i
detta underbara Sakrament har Du lämnat oss en
åminnelse av Ditt lidande. Låt oss med sådan vörndnad
fira Din Kropps och Ditt Blods Mysterier, att vi ständigt
får erfara Din återlösningens frukter i vårt liv. Du som
med Fadern och den Helige Ande lever och råder från
evighet till evighet.

Alla Amen.

Anima Christi

Ofta uppges felaktigt den Helige Ignatius av Loyola (1491-1556, 31 juli) som
upphovsman till Anima Christi på grund av att han använder den i sina andliga
övningar. Även den Helige Tomas av Aquino (1225-74, 28 jan.) tillskrivs också
denna bön. Enligt Sertillanges kan också Påven Johannes XXII (1316-34) vara
en trolig författare till denna en av den katolska traditionens mest kända och
älskade böner. Troligen medeltida engelsk bön.

Avlatsbön (Ind. Part. – Enc. Ind. n. 8).

Kristi Själ helga mig.
Kristi Lekamen fräls mig.
Kristi Blod uppfyll mig.
Vattnet från Din sida rena mig.
Kristi lidande styrk mig.
O gode Jesus bönhör mig.
I Dina Heliga Sår inneslut mig.

Tillåt aldrig att jag skiljs ifrån Dig.
Mot den onde fienden försvara mig.
I min sista timma kalla mig
och låt mig komma till Dig,
för att med Dina Heliga få lova Dig
i evigheters evighet. Amen.

Bönen kan också sjungas, se Cecilia nr. 154

Avlatsbön till Jesus, Den Korsfäste

Avlatsbön inför krucifixet. Fullkomlig avlat kan erhållas alla fredagar under fastan när man ber denna bön inför en bild av den Korsfäste. Övriga dagar under året kan man erhålla partiell avlat. (Ench. Ind. nr. 8)

Se, gode och mildaste Jesus, inför Ditt Ansikte faller jag på knä. Jag ber och bönfaller Dig med brinnande andakt att Du ville inpräglade i mitt hjärta en levande känsla av tro, hopp och kärlek, sann ånger över mina synder och en fast beslutet vilja att göra bot och bättring, när jag nu med djup innerlighet och smärta i mitt inre betänker och betraktar Dina fem Sår. Jag ser för mina ögon det som redan profeten David sade om Dig, gode Jesus: *”Mina händer och fötter har de genomborrat, jag kan räkna alla mina ben”*. Amen.

Psalm 51

Avlatsbön. (Part. avl. Ench. Ind. nr. 9)

Gud, var mig nådig i Din godhet, *
Gutplåna mina överträdelser i Din stora
barmhärtighet.

Två mig väl från min missgärning, *
och rena mig från min synd.
Ty jag känner mina synder, *
mina överträdelser är alltid inför mig.

Mot Dig allena har jag syndat *
och gjort vad ont är i Dina ögon.
Så befinns du rättfärdig i Dina ord *
och rättvis i Dina domar.
Se, i synd är jag född, *
och i synd har min moder avlat mig.
Du har ju behag till sanning i hjärtat, *
så lär mig då vishet i mitt innersta.
Rena mig med isop, så att jag blir ren, *
två mig, så att jag blir vitare än snö.
Låt mig känna fröjd och glädje, *
låt de ben som Du har krossat få fröjda sig.
Vänd bort Ditt ansikte från mina synder, *
och utplåna alla mina skulder.
Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta, *
och ge mig på nytt en frimodig ande.
Förkasta mig inte från Ditt Ansikte, *
och tag inte Din Heliga Ande ifrån mig.
Låt mig åter få fröjdas över Din frälsning, *
och uppehåll mig med villighetens ande.
Då skall jag lära överträdarna Dina vägar, *
och syndarna skall omvända sig till Dig.
Rädda mig från blodsdåd, Gud, min Frälsare, *
så skall min tunga jubla över Din rättfärdighet.
Herre, öppna mina läppar, *
så att min mun kan förkunna Ditt lov.
Ty Du har inte behag till offer, +
då skulle jag ge Dig sådana; *
Du har inte lust till brännoffer.
Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande, *

ett förkrossat och bedrövat hjärta
skall Du, Gud, inte förakta.
Gör väl mot Sion i Din nåd, *
bygg upp Jerusalems murar.
Då skall Du få rätta offer, som behagar Dig, +
brännoffer och heloffer, *
då skall man offra tjurar på Ditt Altare.
Ära vare Fadern och Sonen och den Helige Ande, *
nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Angele Dei

Avlatsbön till Skyddsängeln. Detta är den mest kända och viktigaste av alla böner till Skyddsänglarna. Den fick sin definitiva form på 1600-talet och är en kondenserad form av ett långt poem skriven av en engelsk munk på 1000-talet.

(Part. Avl. Ench. Ind. nr. 18).

Guds Ängel, min Beskyddare, upplys, försvara,
styr och vägled mig, som av Guds Faders kärlek
har blivit anförtrodd dig. Amen.

Novenor

Om en novena bes gemensamt i kyrka eller kapell är det en avlatsbön
(Ench. nr. 22).

Lilla Officiet (div. titlar)

Korta eller s.k. små officier är avlatsbön (Part. Avl. Ench. Ind. nr. 22).

Litanian till Jesu Heliga Namn

Godkänd den 11 juli 1587 av Sixtus V. Salige Pius IX upphöjde litanian till avlatsbön år 1862, vilket bekräftades av Leo XIII år 1886 att gälla för hela världen. Avlatsbön (Part. Avl. Ench. Ind. nr. 22)

Herre, förbarma Dig, *Herre, förbarma Dig*
Kristus, förbarma Dig, *Kristus, förbarma Dig*
Herre, förbarma Dig, *Herre, förbarma Dig*
Jesus, hör oss, *Jesus hör oss*
Jesus, bönhör oss, *Jesus, bönhör oss*

Gud, Fader i Himmelen, förbarma Dig över oss
Gud Son, världens Frälsare
Gud Helige Ande
Heliga Treenighet, en ende Gud
Jesus, den Levande Gudens Son
Jesus, Du återsken av Faderns härlighet
Jesus, Du det eviga ljusets glans
Jesus, Du härlighetens Konung
Jesus, Du rättfärdighetens sol
Jesus, Jungfru Marias Son
Jesus, värd allas kärlek
Underbare Jesus
Jesus, Du starke Gud
Jesus, Du den tillkommande världens Fader
Jesus, det stora rådslagets förkunnare
Jesus, Du starke hjälte
Jesus, Du tålmodets mönster
Jesus, lydnadens förebild
Jesus, saktmodig och ödmjuk av Hjärtat
Jesus, de kyska själarnas vän
Jesus, vår vän
Jesus, fridens Gud
Jesus, livets upphovsman
Jesus, alla dygders mönster
Jesus, Du ivrare för själarna
Jesus, vår Gud
Jesus, vår tillflykt
Jesus, de fattigas fader
Jesus, de troendes skatt
Jesus, Du gode herde

Jesus, Du sanna ljus
Jesus, Du eviga vishet
Jesus, Du oändliga godhet
Jesus, Du vår väg och vårt liv
Jesus, änglarnas glädje
Jesus, patriarkernas konung
Jesus, apostlarnas mästare
Jesus, evangelisternas lärare
Jesus, martyrernas styrka
Jesus, bekännarnas ljus
Jesus, jungfrurnas renhet
Jesus, alla heligas krona
Var oss nådig, förskona oss, o Jesus
Var oss nådig, bönhör oss, o Jesus
Från all synd, fräls oss, o Jesus
Från Din vrede
Från djävulens försåt
Från orenhetens ande
Från den eviga döden
Från ringaktning för Dina ingivelser
Genom Ditt Heliga Människoblivandes Hemlighet
Genom Din födelse
Genom Din barndom
Genom Ditt gudomliga liv
Genom Dina svårigheter
Genom Din dödsångest och Ditt lidande
Genom Ditt Kors och Din övergivenhet
Genom Dina smärtsamma lidanden
Genom Din död och Din begravning
Genom Din uppståndelse

Genom Din himmelsfärd
Genom Dina fröjder
Genom Din härlighet

Guds Lamm, som borttager världens synder,
förskona oss, o Jesus

Guds Lamm, som borttager världens synder,
bönhör oss, o Jesus

Guds Lamm, som borttager världens synder,
förbarma Dig över oss, o Jesus

Jesus, hör oss, Jesus, bönhör oss

F. Herrens Namn vare välsignat,
Alla nu och i evighet.

F. Låt oss bedja. Herre, låt oss alltid frukta och älska
Ditt Heliga Namn, eftersom Ditt beskydd aldrig fattas
dem som Du befäst i Din kärlek, Du som lever och
regerar i evigheters evighet.

Alla Amen.

Litanian till Jesu Heliga Hjärta

Pater Johannes Croiset, S.J. (1656-1738) publicerade år 1691 en litanian till Jesu Heliga Hjärta med trettiofyra invokationer. Kongregationen för Riterna tog P. Croisets litanian som utgångspunkt för den officiella litanian som skulle gälla för hela Kyrkan. Tjugotvå av P. Croisets invokationer finns kvar i den nuvarande Jesu Hjärta Litanian som godkändes officiellt av Leo XIII den 2 april 1899. Avlatsbön (Part. Avl. Ench. Ind. nr . 22)

Herre, förbarma Dig, Herre, förbarma Dig
Kristus, förbarma Dig, Kristus, förbarma Dig
Herre, förbarma Dig, Herre, förbarma Dig
Kristus, hör oss, Kristus, hör oss
Kristus, bönhör oss, Kristus, bönhör oss
Gud Fader i Himmelen, förbarma Dig över oss

Gud Son, världens Frälsare
Gud Helige Ande
Heliga Treenighet, en Ende Gud
Jesu Hjärta, Guds Sons tillbedjansvärda Hjärta
Jesu Hjärta, format i Jungfru Marias sköte av den Helige
Ande
Jesu Hjärta, förenat till ett med Guds eviga Ord
Jesu Hjärta, Guds oändliga Helighets Hjärta
Jesu Hjärta, Guds Heliga Tempel
Jesu Hjärta, den Allrahögstes Tabernakel
Jesu Hjärta, Guds Hus och Himmels Port
Jesu Hjärta, kärlekens glödande eld
Jesu Hjärta, rättfärdighetens och kärlekens Ursprung
Jesu Hjärta, överflödande av godhet och kärlek
Jesu Hjärta, Du väldiga djup av alla dygder
Jesu Hjärta, värdigt att mottaga allt lov
Jesu Hjärta, alla hjärtans Konung och Medelpunkt
Jesu Hjärta, som rymmer all vishet och kunskap
Jesu Hjärta, där Gudomens hela fullhet bor
Jesu Hjärta, i vilket Fadern har sitt välbehag
Jesu Hjärta, vars fullhet kommer oss alla till del
Jesu Hjärta, målet för skapelsens längtan från
begynnelsen
Jesu Hjärta, tåligt och fullt av medlidande
Jesu Hjärta, rikt för alla som åkallar Dig
Jesu Hjärta, Källa till liv och helighet
Jesu Hjärta, Försoningsoffer för våra synder
Jesu Hjärta, utsatt för hån och smädelser
Jesu Hjärta, sårat för våra missgärningars skull
Jesu Hjärta, lydigt intill döden

Jesu Hjärta, genomborrat av soldatens lans
Jesu Hjärta, Källa till all tröst
Jesu Hjärta, vårt Liv och vår Uppståndelse
Jesu Hjärta, vår Frid och vår Försoning
Jesu Hjärta, Räddningen för dem som hoppas på Dig
Jesu Hjärta, Hoppet för dem som dör i Dig
Jesu Hjärta, alla heligas Lycka

Guds Lamm, som borttager världens synder,
förskona oss, o Herre

Guds Lamm, som borttager världens synder,
bönhör oss, o Herre

Guds Lamm, som borttager världens synder,
förbarma Dig över oss, o Herre

F. Jesus, mild och ödmjuk av Hjärtat,

Alla Forma våra hjärtan efter Ditt Heliga Hjärta.

F. Låt oss be. Allsmäktige, evige Gud, se till Din Sons Hjärta som i syndarnas namn frambär lovet och försoningens Offer åt Dig. Skänk Din förlåtelse åt alla som längtar efter barmhärtighet, genom samme Din Son, vår Herre Jesus Kristus, som med Dig lever och råder, Gud från evighet till evighet.

Alla Amen.

Litanian till Jesu Dyrbara Blod

Litanian godkändes av den Helige Johannes XXIII (1958-1963) den 24 febr. 1960. Den 12 okt. samma år införde den Helige Fadern åkallan: "*Välsignat vare Jesu Dyrbara Blod*" i De Gudomliga Lovprisningarna. Påven berättade ofta hur man i hans familj under hela hans uppväxttid alltid bad denna Litanian till Jesu Dyrbara Blod varje kväll under hela juli månad.

Avlatsbön (Part. Avl. Ench. Ind. nr. 22)

Herre, förbarma Dig, Herre, förbarma Dig
Kristus, förbarma Dig, Kristus, förbarma Dig
Herre, förbarma Dig, Herre, förbarma Dig
Kristus, hör oss, Kristus, hör oss
Kristus, bönhör oss, Kristus, bönhör oss
Gud Fader i Himmelen, förbarma Dig över oss
Gud Son, världens Frälsare,
Gud Helige Ande
Heliga Treenighet, en ende Gud
Kristi Blod, den Evige Faderns enfödde Son, fräls oss
Kristi Blod, som rann ner i jorden vid dödsstunden
Kristi Blod, som ymnigt rann ut vid piskrappen
Kristi Blod, som kom fram vid törnekröningen
Kristi Blod, utgjutet på Korset
Kristi Blod, priset för vår frälsning
Kristi Blod, utan vilket det inte finns någon frälsning
Kristi Blod, Dryck och Reningsbad för själarna i
Eukaristin
Kristi Blod, Flod av Barmhärtighet
Kristi Blod, som övervinner de onda andarna
Kristi Blod, martyrernas Styrka
Kristi Blod, bekännarnas Kraft
Kristi Blod, som får jungfruligheten att växa till
Kristi Blod, Styrka för dem som är i fara
Kristi Blod, Lindring för de betungade
Kristi Blod, Tröst i all sorg
Kristi Blod, botgörarnas Hopp
Kristi Blod, de döendes Hjälp
Kristi Blod, Frid och Ljuvlighet för våra hjärtan
Kristi Blod, vår Säkerhet för det eviga livet

Kristi Blod, som befriar själarna i Skärselden
Kristi Blod, värdigt all hyllning och ära

Guds Lamm, som borttager världens synder,
förskona oss, o Herre

Guds Lamm, som borttager världens synder,
bönhör oss, o Herre.

Guds Lamm, som borttager världens synder,
förbarma Dig över oss, o Herre

F. Herre, Du har frälst oss genom Ditt Blod,
Alla och gjort oss delaktiga i vår Guds Rike.

F. Låt oss be. Allsmäktige och evige Gud, som har gjort
Din enfödde Son till världens Frälsare, och tagit emot
Hans Dyrbara Blod som ett försoningsoffer; Vi ber Dig,
låt oss få värda priset för vår frälsning och bli
beskyddade genom dess kraft från allt ont på denna jord,
så att vi kan glädja oss över dess eviga frukter i
Himmelen. Genom samme Kristus vår Herre.

Alla Amen.

Bön om Syndernas Förlåtelse

Från den etiopiska traditionen. Avlatsbön (Part. Avl. Ench. Ind. nr. 23 §2)

O Du Rökelsekar av guld, som bar den välsignade
brinnande kolen, som togs från Templet och
som tar bort synder och förintar överträdelserna.

Du är Herrens Ord som har blivit människa och
som offrade Dig själv till Din Fader som ett
välbehagligt Offer och väldoft. Kristus, vi tillber Dig
och Din gode Himmelske Fader och den livgivande
Helige Ande, för att Du har kommit och frälst oss. Herre
vår Gud, Du som en gång rev ner Jerikos murar genom

Din tjänare Josuas händer, så ber vi Dig att bryta ner mina och hela Ditt folks murar av synder genom din tjänare prästens ord och händer.

Rökelsebönen till Kristus Konungen

Från den koptiska traditionen. Avlatsbön (Part. Avl. Ench. Ind. nr. 23 § 2)

O Fridens Konung, skänk oss Din frid och förlåt oss våra synder. Skingra Kyrkans fiender och beskydda Henne så att Hon inte går under. Vår Gud Immanuel är med oss i Fadern och den Helige Andes ära. Välsigna oss, rena våra hjärtan och hela oss från sjukdomar till kropp och själ. O Kristus, vi tillber Dig med den gode Fadern och den Helige Ande, för att Du har kommit och frälst oss. Amen.

Bysantinsk Aftonbön

Avlatsbön (Part. Avl. Ench. Ind. nr. 23 § 2)

På aftonen, morgonen och middagen prisar och välsignar vi Dig, vi tackar Dig och ber Dig om nåd, Du som är universums Härskare. Låt inte våra hjärtan böja sig till onda ord, men befria oss från dem som försöker få makt över våra själar. För till Dig, Herre, är våra ögon riktade och vi har satt allt vårt hopp till Dig. Överge oss inte, vår Gud! För Din är all ära, härlighet och tillbedjan, Du som är Fader, Son och Helige Ande, nu och i evigheters evighet. Amen.

Tacksägelsebön för Kyrkan

Från den armeniska traditionen. Avlatsbön (Part. Avl. Ench. Ind. nr. 23, § 2)

Allsmäktige Fader, vi tackar Dig för att Du har förberett för oss den Heliga Kyrkan som en fridens hamn och helighetens tempel där man

ärar Din Heliga Treenighet. Halleluja.

Kristus, Du evige Konung, vi tackar Dig för att Du har gett oss livet genom Din livgivande Kropp och Ditt Heliga Blod; skänk oss Din gottgörelse för alla våra synder och Din stora barmhärtighet. Halleluja.

Sanne Ande, vi tackar Dig för att Du har förnyat den Heliga Kyrkan; bevara Henne obefläckad genom tron på Treenigheten, nu och till evig tid. Halleluja.

Kristus, vår Gud, vi tackar Dig för att Du har gett oss Godhetens Bord för ett heligt liv. Bevara oss heliga och obefläckade genom denna näring, genom vilken Du bor i oss med Din gudomliga omsorg. Led oss till Din heliga viljas ängar, Du som gör det goda. Genom Din godhet styrk oss mot Lögnarens bakhåll. Gör oss värdiga att endast lyssna till Din röst, att endast följa Dig, Du den sanne och segrande Herden, och att få ta emot av Dig en förberedd plats i Ditt Himmelska Rike. Du som är vår Herre och Gud, Jesus Kristus vår Frälsare, som är välsignad med Fadern och med Din Helige Ande, nu och i all evighet. Amen.

Bön för Kyrkan

Från den maronitiska traditionen. Avlatsbön (Part. Avl. Ench. Ind. nr. 23, § 2)

Kristus vår Konung, Guds Son, tillbedd av universum, lovad vare Din barmhärtighet. Du är vår Herre och Gud, som leder oss och är vårt saliga hopp. Du har grundat på jorden en Helig Kyrka som avbild av Kyrkan i Himmelen. Efter den Himmelska bilden har Du format Kyrkan på jorden, av kärlek har Du gjort Henne till Din Brud, i Din barmhärtighet har Du upphöjt Henne och genom Ditt

lidande har Du fulländat Henne. Låt inte Hennes älskvärda skönhet förblekna och inte Hennes stora andliga rikedomar förminskas. Kom ihåg Ditt löfte till Petrus och förverkliga nu Dina ord. Gör Kyrkans portar starka, säkra Hennes lås, gör Hennes värdighet synbar för alla, upphöj Hennes murar, välsigna Hennes barn, beskydda Hennes trogna, styrk och bekräfta Hennes präster och skingra dem som hatar Henne. Amen.

Sankt Jakobs Liturgins Bön för Själarna i Skärselden

Från den Syrisk-Antiochenska traditionen
Avlatsbön (Part. avl. Ench. Ind. nr. 23 § 2)

Herre, Du de rena själarnas och allt kötts Gud, kom ihåg alla: de som vi kommer ihåg och alla de som vi inte kommer ihåg och som har lämnat denna värld i den ärorika tron.

Ge deras själar, kroppar och andar frid.

Fräls dem från den framtida eviga fördömselsen och gör dem värdiga den glädje som finns hos Abraham, Isak och Jakob, där Ditt Ansiktes ljus skiner och där det inte finns någon smärta, ångest eller gråt.

Tillräkna dem inte någon skuld och fördöm inte Dina tjänare, för det finns ingen levande varelse som är rättfärdig inför Din åsyn och ingen människa på jorden är fri från synd och helt ren från orenheter förutom vår Herre Jesus Kristus, Din Son, genom vilken även vi hoppas att få barmhärtighet och förlåtelse för våra och våra avlidnas synder.

Ge frid åt deras själar.

Utplåna våra och deras synder som vi är skyldiga till inför Dig vare sig de är frivilliga eller ofrivilliga, medvetna eller omedvetna.

Ge dem frid.

Ta bort och förlåt deras frivilliga och ofrivilliga synder, som begåtts medvetet eller omedvetet i tankar, ord, gärningar och underlåtelser, genom hemliga tankar, uppenbara, medvetna eller begångna av misstag och som Ditt Heliga Namn känner till.

Skänk oss ett kristet slut utan synd och förena oss med Dina utvalda när Du så vill, var Du vill, hur Du vill, låt oss då inte behöva skämmas för våra synder, för att även då, som i allt, Ditt Heliga och välsignade Namn blir lovprisat och ärat, vår Herres Jesu Kristi Namn och den Helige Ande, nu och alltid i evigheters evighet. Amen.

Bön för Påven

Avlatsbön (Part. avl. Ench. Ind. nr. 25)

Låt oss be för vår Helige Fader, Påven N. Må Herren uppehålla och styrka honom, ge honom lycka på jorden och inte låta honom falla i fiendehänder.

Heliga Treenighet, Gud Fader, Son och Helige Ande, vi anbefaller med tillit vår Helige Fader, vår Kyrkas ledare och Kristi präst på jorden i Dina händer.

Ta nådigt emot hans böner, välsigna hans strävanden och uppfyll hans önskningsar, som har Din Kyrkas ära och välbefinnande som mål.

Led, upplys, stärk och beskydda honom, så att han alltid värdigt styr Ditt Rike på jorden, och uppnår Evigt Liv, tillsammans med skaran som anförtrotts honom.

Du som lever och råder i all evighet. Amen.

Te Deum

Denna hymn kan spåras tillbaka till de första århundradena. Under medeltiden var den tillskriven Helige Ambrosius (340-397, 7 dec.) eller Helige Augustinus (354-430, 28 aug.). Även biskopen, Helige Nicetas av Remesiana (335-415, 22 juni) tros ha gett upphov till denna lovsång. Sedan 500-talet har den varit en del av Tidegården, d.v.s. Kyrkans officiella bön. Avlatsbön (Part. Avl. Ench.Ind. nr. 26)

Te Deum laudámus: Te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem, omnis terra venerátur.

Tibi omnes Ángeli,

Tibi cæli et univérsæ postestátes:

Tibi Chérubim et Séraphim

incessábili voce proclámant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus

Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra Maiestátis glóriæ Tuæ.

Te gloriósus Apostolorum chorus,

Te prophetárum laudábilis númerus,

Te mártýrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum

Sancta confitétur Ecclésia,

Patrem imménsæ Maiestátis;

Venerándum Tuum verum et únicum Filium:

Sanctum quoque Paráclítum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, Christe.

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem.

non horruísti Vírginis úterum.
Tu, devícto mortis acúleo,
aperuístibus Regna Cælórum.
Tu ad déxteram Dei sedes, in glória Patris,
Iudex créderis esse ventúrus.
Te ergo quaésumus, Tuis fámulis súbveni,
quos Pretióso Sáanguine redemísti.
Aetérna fac cum sanctis Tuis in gloria numerári.
salvum fac pópulum Tuum, Dómine, *
et bénedic hereditáti Tuæ.
Et rege eos, et extólle illos usque in aetérnum.
Per síngulos dies benedícimus Te;
et laudámus Nomen Tuum in sáeculum,
et in sáeculum sáeculi.
Dignáre, Dómine, die isto
sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri, Dómine, super nos,
quemádmódu[m] sperávimus in Te.
In te, Dómine, sperávi:
non confundár in aetérnum.

Översättning:

O Gud, vi lovar Dig, o Herre, vi bekänner Dig.
Dig, evige Fader, ärar hela jorden.
Dig prisar alla änglar, Himlarna och alla krafter.
Dig prisar Kerubim och Serafim och sjunger utan ände:
Helig, Helig, Helig, är Herren Gud Sebaot.
Fulla är Himlarna och jorden av Din äras Majestät.
Dig prisar apostlarnas saliga kör.
Dig lovar profeternas prisvärda skara.
Dig ärar martyrernas vitklädda här.

Över hela jordens krets bekänner Dig den Heliga Kyrkan:

Dig, Fader Allsmäktig,

Din högtlovade, sanne, enfödde Son
och Tröstaren, den Helige Ande.

Du Kristus ärans Konung,

Faderns Son är Du i evighet.

Till människans förlossning tog Du mandom
och försmådde icke Jungfruns sköte.

Du övervann dödens udd

och upplät Himmelriket för de trogna.

Du sitter på Guds högra hand i Faderns härlighet.

Därifrån igenkommande

till att döma levande och döda.

Därför ber vi: Hjälp Dina tjänare

som Du återlöst med Ditt Dyra Blod.

Och ge åt dem bland Dina Helgon Din eviga härlighet.

Herre, fräls Ditt folk och välsigna Din arvedel,

och var deras herde och bär dem till evig tid.

Vi prisar Dig alla dagar

och lovsjunger Ditt Namn i evigheters evighet.

Värdigas, Herre, denna dag bevara oss utan synd.

Förbarma Dig över oss, Herre, förbarma Dig över oss.

Din barmhärtighet, Herre, vare över oss,

såsom vi hoppas på Dig.

På Dig hoppas jag, o Herre,

jag skall icke komma på skam till evig tid.

Veni, Creator Spiritus

Avlatsbön, som är fullständig om den sjungs offentligt under Pingsten. Latinsk text troligen Hermanus Maurus (ca 780-856). (Ench. Ind. nr. 26)

Veni, Creátor Spiritus, mentes tuórum vísita,
imple supérna grátia, quae Tu crásti péctora

Qui díceris Paráclitus, donum Dei altíssimi,
fons vivus, ignis, cáritas et spirítalis únctio.

Tu septifórmis múnere, dextrae Dei Tu dígitus,
Tu rite promíssum Patris sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus, infúnde amórem córdibus,
infírma nostri córporis virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius pacémque dones prótinus;
Ductóre sic Te práevio vitémus omne nóxium.

Per Te sciámus da Patrem noscámus atque Fílium
Te utriúsque Spíritum credámus omni témpore. Amen.

Översättning:

Kom, Skaparande, med Din tröst, Din boning tag i våra
bröst. Sänd riklig nåd från höjden ned och oss för
Himmelen bered.

Du Tröstare och Ordets Tolk, Guds nådeskänk till
jordens folk. Du själens glädje underbar, Du kärleks
källa evigt klar.

Med Din goda gåvor sju Guds nådeverk fullbordar Du.
Du lär med skilda tungors ljud all världens folk att prisa
Gud.

Ditt ljus i våra hjärtan tänd, från jorden dem till Himlen vänd. Du all vår svaghet känner väl, så stärk oss nu till kropp och själ.

Vår fiende ifrån oss driv, med fridens gåva hos oss bliv. Att fria från allt ont vi må, på Dina vägar trygga gå.

Gud Fadern, Du oss känna lär och vittnesbörd om Sonen bär. Du visar oss Guds härlighet i evigheters evighet. Amen.

Bön till Den Helige Ande

Avlatsbön (Part. avl. Ench. nr. 26). Passande bön inför viktiga beslut i familjen etc. Inför den dagliga läsningen av Bibeln, Lextio Divina, samt meditationen och den inre bönen.

F. Kom, Helige Ande,

Alla uppfyll Dina troendes hjärtan och upptänd i dem Din kärleks heliga eld.

F. Sänd ut Din Ande, och allt blir omskapat,

Alla och Du förnyar jordens ansikte.

F. Låt oss be. Gud, som genom den Helige Andes upplysning undervisat Dina troendes hjärtan, låt oss i samme Ande förstå vad som är rätt och alltid glädjas åt Hans tröst. Genom Jesus Kristus, vår Herre.

Alla Amen.

Dopplöftenas Förnyelse

Partiell avlat ges till de troende som förnyar sina doplöften. Denna avlat är fullkomlig vid förnyelsen under Påskvakan samt på årsdagen av det egna Dopet (Ench. Ind. nr. 28 § 2).

Helige Gud, i dag förnyar jag mina doplöften, som mina faddrar en gång i mitt ställe avlagt: Av hela mitt hjärta avsäger jag mig djävulen

och hans makt, alla hans gärningar och all synd. Helige Gud, Helige Starke Gud, Helige Odödlige Gud, Heliga Treenighet, jag tror på Dig, jag älskar dig, jag vill tjäna Dig, jag vill tillhöra Dig i livet och i döden, i tid och evighet. Amen.

Requiem

Detta är Kyrkans officiella bön för de avlidna som alla katoliker bör kunna utantill. Avlatsbön (Ind. Part. Ench. Ind. nr. 29).

Requiem aeternam dona eis, Domine,
et Lux perpetua luceat eis.
Requiescant E in pace. Amen.

Översättning:

Herre, giv dem den eviga vilan,
och låt det eviga ljuset lysa för dem.
Må de vila E i frid. Amen.

Se även häftet med avlatsböner till Guds Moder Maria

Några övriga beviljanden för att erhålla avlat:

Fullständig avlat för de troende som med andakt tar emot den påvliga välsignelsen *Urbi et Orbi* eller av biskopen till dem som tillhör hans stift (vid tre särskilda tillfällen). Detta gäller även när man tar emot välsignelsen genom TV eller radio. (Ench. nr. 4).

Partiell avlat till troende som undervisar eller undervisas i den kristna tron. (Ench. nr. 6).

Fullständig avlat till troende som gör en reträtt på minst tre dagar.
Partiell avlat till troende som deltar i s.k. stilla dagar (andliga dagar, eller minireträter på en dag). (Ench. nr. 10).

Fullständig avlat till troende som använder ett föremål (devotionalie) som är välsignat av påven eller en biskop på Apostlarna Petrus och Paulus högtid (29 juni). Då ska också Trosbekännelsen reciteras. Avlaten är partiell samma dag för föremål välsignade av präster eller diakoner. (Ench. nr. 10)